लायास्त्र्यङ्गुलम् ॥१६॥ मृदादानं तूष्णीम् मन्त्रेण महावीरकरणम् । देव॰ आसेचनं गर्तः तद्युक्तम् · मध्यप्रदेशे संकुचितम् उलूखलवत् मुष्टिग्रहणयोग्यम् मेखलाया ऊर्ध्वं त्र्यंलम् अतश्च प्रादेशमात्रस्योपरि भागे त्र्यंलं परिशेष्य ततोऽधस्तान्मेखला [रास्ना] कार्येत्यर्थः । निष्ठितमभिमृशति मखस्य शिर इति (३७. ८) ॥१७॥ निष्पन्नं महावीरम् । आदानमेके ॥१८॥ देव॰ अनेन मन्त्रेण महावीरकरणार्थमादानं कुर्वन्ति अर्थान्निष्ठिताभिमर्शनं तूष्णीमिति ।

एवमितरौ प्रतिमन्त्रम् ॥१९॥ महावीरौ करोति । देव॰ निष्ठितावभिमृशति च अभिमर्शनानन्तरं सर्वेषां संनिधौ भूमौ निधानं । स्रुक्पुष्करकृती पिन्वने रौहिणकपाले परिमण्डले ॥२०॥ देव॰ स्रुचः पुष्करं मुखं स्रु॰रम् तस्येवाकृतिराकारो ययोस्ते · रौहिणौ वक्ष्यमाणौ पुरोडाशौ तदर्थं कपाले वर्तुले ।

मृदमुपशयां निदधाति ॥२१॥ देव॰ महावीरपिन्वनरौहिणकपालनिष्पादनानन्तरमवशिष्टां मृदं उपशयासंज्ञिकां नि॰ति स्थापयति प्रायश्चित्तार्थम् ।

गवेधुकाभिः श्लक्ष्णयति मखायेति (३७. ८) प्रतिमन्त्रम् ॥२२॥ श्लक्ष्णनं च मृन्माष्टिकिरणम् · एतदेव तासां सम्भरणप्रयोजनम् । देव॰ महावीरान्घर्षणेन श्लक्ष्णान्सुकुमारान्करोति । अश्वशकृता धूपयत्यश्वस्य त्वेति (३७. ९) प्रतिमन्त्रम् ॥२३॥ देव॰ अश्वपुरीषेण दक्षिणाग्न्यग्निनादीप्तेन । उखावदग्निः प्रदहनं च मखायेति (३७. ९) प्रतिमन्त्रम् ॥२४॥ देव॰ महावीराणां प्र॰नं प्रकर्षेण दहनं अपणं चशब्दादुखावत्करोति · ततश्च चतुरश्रमवटं खात्वा तत्र अपणमास्तीर्य तत्र यथाकृतं त्रीन्महावीरान्न्युब्जान्निधाय पिन्वने रौ॰पाले च न्युब्जे निधाय पुनः अपणेनावछाद्य दक्षिणाग्न्यग्निनादीपयतीत्येतावद्वतिना गृह्यते (१६. ४. ९-१३) ।

पक्वानुद्धरत्यृजवे त्वेति (३७. १०) प्रतिमन्त्रम् ॥२५॥ उद्धरामीति चाध्याहारः साकाङ्क्षत्वात् । देव॰ आ पाकादुत्तारयति · उखावदित्यनेनैव दिवैव प्रदहनोद्धरणे (१६. ४. १७) । अन्नापयसावसिञ्चति मखायेति (३७. १०) प्रतिमन्त्रम् ॥२६॥ साकाङ्क्ष एवातो यथार्थमध्याहारो युक्तरूप इति । तूष्णीं पिन्वनादीनां करणाभिमर्शनश्लक्ष्णनधूपनप्रदहनोद्धरणावसेचनानि ॥२७॥ ॥ प्रथमा कण्डिका ॥१॥

देव॰ इति महावीरसम्भरणमुक्तम् । अथ प्रवर्ग्यमाह · उपसदा चरिष्यंश्चरिष्य-